

עיוורים בציריך

(המשך מעמוד 11)

ניתן לנו אלא לשוב למלון. הסתבר כי אל-על ביצעה טיסה זו במטוס ליברי חכור.

★ יום שני 17 בפברואר. אותו מקום, אבל לא אותה שעה. הפעם באנו ב-11.30 בבוקר, בכוחה לתקוף את המטוס שיוצא ב-12.00 ללונדון. אבל כשהגענו, הספקנו לראות את המטוס ממריא. הוא פשוט הקדים את מועד ההמראה.

כי האוייב ערמומי, וכל הזמן מחליף את מועדי ההמראה של מטוסיו. ואילו טיסת אחרי-הצהריים, אשר המתנו לה בלי-ברירה, בוצעה על-ידי המטוס הליברי שי-נשאר מאחול.

אמינה הפסירה: „איוה מול יש למטוס הזה! אבל כמה זמן יצליח להתחמק מ-איתנו?”

★ יום שלישי 13 בפברואר. הבואינג הישראלי נוחת בציריך ב-11 בבוקר, וממשיך את דרכו ללונדון. הוא חוזר ב-3.30 אחרי-הצהריים, ואחרי חנייה של 40 דקות ממריא תורה לתל-אביב. בדרך כלל נידחה מועד ההמראה בשעה או שעתיים, כפי שכבר למדנו.

עמדות

ירי

ד המפקד החליט לתקוף את המטוס בדרכו חזרה לתל-אביב, כאשר הוא פחות או יותר ריק, ונמצאים בו אנשי הצוות שהם אנשי-צבא וכמה אישים ממ-שלתיים וקצינים ישראליים, המרכיבים ב-חודשים האחרונים לטוס לחו"ל.

ובכן, בשעה 4 אחרי-הצהריים כבר עמדנו במקומנו, מסתתרים מאחורי ערימות השלג. בינינו לבין מסלול מספר 28 הפרידו כ-70 מטר בלבד.

המפקד בוק במישקפת את המטוס הישראלי, וידא שאומנם מצויין הכוכב המשושה על הזנב, והודיע לנו: „זהו זה. הפעם לא יתחמק. ברגע שיתחיל לנוע יקח כל אחד את נישקו ויתפוס את עמדת היירי שנקבעה. ברגע שהמטוס יגיע מולנו — נפתח באש.”

הוא פנה לידידתו אמינה: „אם אפול, יש לי בקשה אליך: שתקראי את תפילת האשכבה. אם תיפלי את — אעשה לך זאת אני.”

רימונים

ופצצות

שעתי התקרבה ל-5. החל להחשיך. ב-5.30 החל המטוס לנוע. הוצאנו את הנישק ותפשנו את עמדותינו. המפקד ואבו אל-היגיה עמדו באגפים, וכידי כל אחד מיקלע קלשניקוב. באמצע עמדו אמינה וחבור ואיבריהם תאופיק, ובידיהם רימונים ופצצות-מדמיעות. כעבור ארבע דקות עמד ה-מטוס מולנו — ופתחנו עליו באש. ריכוזנו את האש על תא הטייס. אמינה ותאופיק הטילו שלושה רימונים, שאחד מהם התפוצץ הרחק מן המטרה.

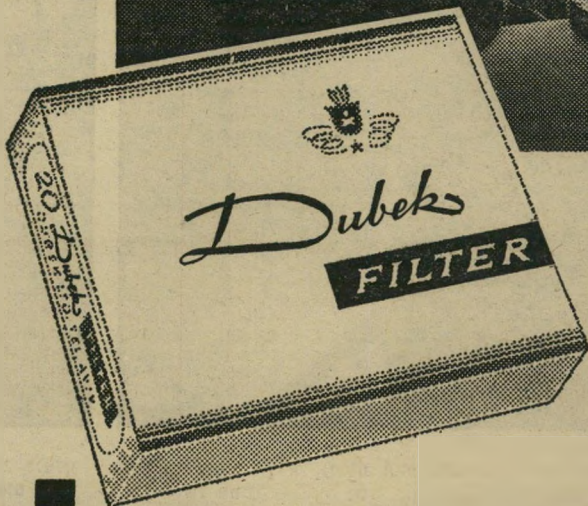
מישהו מתוך המטוס ניפץ זנוגית של אחד החלונות ופתח באש תת-מיקלע לעבר רנו. המטוס בינתיים נעצר, ואפשר היה לראות את עוזר-הטייס מתפתל על כיסאו מכאבים.

עברו ארבע דקות עד שהופיעו שמונה כבאים מקומיים במכונית, וקראו לנו ל-הפסיק את האש. בידיהם אותנו לנו לזרוק את נשקנו. עשינו כבקשתם, הפסקנו את האש ומסרנו את נשקנו לידיהם. באותה שנייה התפרץ דרך פתח החירום, אותו גוסע שירה עלינו מקורם, כשהוא רק לכי חץ הגורד ויורה עלינו. הוא פגע בעבדול-מוחסן-חסן, שנפל על השלג. כתם אדום התרחב מתחתיו. מכבי-האש זינקו לעבר הישראלי, שניסה להמשיך ולירות אחרי שי-כבר מסרנו את נשקנו. הם התגברו על התנגדותו, הוציאו את אקדחו מידו והרי-חיקו אותו מן המקום.

ברגע שנפגע המפקד רצה אליו אמינה. היא כרעה ברוך לידו ולחשה באוזניו את תפילת האשכבה. אחר כך נשקה לו על מיצחו, קמה והתייצבה בפני אנשי-הביטחון השווייציים. בכיסו ובתיק הם מצאו את הכרזים המופנים לאזרחי שווייץ — ופקדי-התקרב מטעם המיפקדה העליונה שלנו.

בשבועות הפנאי...

פיקסור ד. ד. עמסון

תמיד
דובק פילטר
תמיד טובה - תמיד אהנה